

GIRLPOWER!

Tjejerna rycker framåt i dansbandsvärlden!

Dansbandsbranschen är en mansdominerad bransch, därom råder det inget tvivel. Band med kvinnliga medlemmar är i minoritet och om en tjej är med i ett band så är hon nästan alltid ensam kvinna i bandet. Men visst finns de. Tjejerna som väljer att ta klivet in i dansbandsvärlden och som mer och mer tar för sig. I vissa fall som kapellmästare, ägare eller som bandets namnbärare.

FÅR JAG LOV har pratat med några kvinnliga frontfigurer om dansbandslivet och dess för- och nackdelar. Möt allt från en helt ny till rejält erfarna dansbandsångerskor.

TEXT: DIANA THYLIN

LINE NILSSON, LINE O GRABBARNA

”Jag ville starta något nytt”

Line Nilsson provade att sjunga i dansband när hon gick i gymnasiet, men trots att hon kände att det var just det hon ville ägna sig åt så skulle det dröja fram till slutet av 2008 innan hon på allvar tog klivet in i dansbandsvärlden och började i Ezzex orkester.

– Både jag och hela min familj har gått ut och dansat. Det här är en musik som jag själv gillar, berättar Line.

Bandet utgår från Skåne och för två år sedan togs beslutet att lägga ner Ezzex och göra en nystart med Line o Grabbarna.

– Vi var några stycken band som hade liknande namn och vi blev ofta sammanblandade. Det var faktiskt vår skivproducent Tobias Nyström som föreslog att vi skulle byta och lyfta fram mitt namn istället.

Tobias, som tidigare spelade i Wahlströms, bor numera även han i Skåne och var den som så småningom producerade Line o Grabbarnas debutskiva, som kom i början av året. Skivan fick fyra av fem möjliga av FÅR JAG LOVs recensent Lasse Gurell, som skrev: En mycket stark skivdebut är det.

Men namnbytet innebar mer än att bandet bytte namn. Line tog också klivet fram som bandets kapellmästare.

– Jag har hand om ljus, ljud och transport men det är Line som är kapellmästare numera, förklarar bandets basist Roger Nilsson.

Och det passar Line bra.

– Ja, jag ville starta något nytt. Och så är jag

väldigt envis, vilket kan vara bra ibland. Jag vill gärna bidra till att hålla danskulturen levande och få ut nya människor till dansbanorna.

– Vi spelar glad, dansvänlig country-influerad musik som vi tycker passar folk i olika åldrar, så att vi når ut brett.

Att vara ensam tjej i bandet ser hon inga problem med.

– Vi har högt i tak i bussen och kompletterar varandra bra. Det är blandade åldrar och vi har olika erfarenheter.

Drömmen är att spela på heltid och försörja sig på att spela dansmusik.

– Det är nog många dansbandsmusikers dröm, men det är ju ganska tuffa tider och inte så lätt. Men vi satsar på att jobba oss upp.

+ Man får så mycket tillbaka av danspubliken. Många åker långt för att dansa till oss, och det värmer att känna sig uppskattad.

– Man lastar och bär tungt. Ibland vet man inte om det finns dusch eller bra möjligheter att byta om när man kommer fram. Det blir sena nätter och man vänder på dygnet.

FOTO: PRESSBILD/AMANDA SIGFRIDSSON

JENNY SALÉN ADAMSSON, JENNY SALÉNS

”Carina Jaarnekin inspirerade mig”

Jenny Salén Adamsson var bara 16 år när hon spelade i sitt första band Jennys orkester. Sedan blev det Beverliz och Weekends & Jenny, innan hon började som sångerska i populära Sannex. Där träffade hon sin man Niklas Adamsson och tillsammans startade de Jenny Saléns 2003.

Att Jenny skulle ägna sig åt att spela och sjunga i dansband var självklart.

– Jag älskar musiken och att göra folk glada. Och som dansband kan man dessutom få chans att spela ofta.

När Jenny och Niklas drog igång sitt band valde de Jennys för- och efternamn som bandnamn.

– Det föll sig ganska naturligt. Det är jag som pratar mellan låtarna och det är jag som sjunger. Det var ett sätt att profilera mig. Jag inspirerades av Carina Jaarnekin, en stark tjej som hade sitt eget band Carina Jaarneks.

Jenny har även tidigare varit ensam tjej på sin arbetsplats.

– När jag spelade med Weekends så jobbade jag samtidigt på Saab i Trollhättan och la på vindrutor bak och fram på Saab 9-3. Det var ganska tungt och där var jag också ensam tjej bland alla killarna.

För sju år sedan skaffade orkestern en ny turnébuss – med toalett.

– Det känns lyxigt för det hade vi inte i vår förra buss. Och det är inte så himla kul att hoppa av vid väggkanten när man har mens för att byta mensskydd ...

2013 utsågs Jenny till Årets Sångerska under Guldklavengalan. Och när FÅR JAG LOV pratar med Jenny är de i full färd med att slutföra arbetet med sin nya samlingssskiva Jenny Saléns bästa. En än mer tydligt countryinspirerad skiva än bandets förra.

– Vi jobbar med folk i Nashville och ringer dem titt som tätt. Det är häftigt. Men man blir ju så väldigt sugen på att åka dit, bara.

FOTO: PRESSBILD

+ Att få träffa alla trevliga människor och göra dem glada. Den sociala biten är väldigt viktig för mig.

– Att vara borta långa perioder hemifrån. Och att inte ha tvättmaskin i bussen ...

CAROLINA SKAARUP TEGNÉR, CALLINAZ

”Jag envisades med att göra allt själv”

Punkmusik och hästar dominerade Carolina Skaarup Tegnér's uppväxt. Men våren 2010 hamnade hon på en dansbana när Streaplars spelade. Hon blev störtförtjust i deras musik och bestämde sig för att starta ett eget band.

– Jag föll för musiken, helt enkelt, säger Carolina som förklaring till varför hon valt att ägna sig åt just dansmusik.

Carolina satsade 19 år gammal alla sina sparpengar på utrustning, transportfordon med mera, samlade några musikkompisar runt sig och drog igång Callinaz. En bandstart som utan tvekan sticker ut lite extra.

Med stort engagemang fortsatte hon att driva sitt band. För ja. Bandet bär inte bara hennes namn utan det är Carolina som äger bandet och är dess kapellmästare. Och framgångarna lät inte vänta på sig. Spelningar rullade in, skivkontrakt skrevs och kritikerrosade album släpptes.

Men framgångarna hade också sitt pris, för efter fyra års idogt arbete sa kroppen ifrån och hon blev sjukskriven under någon månad.

– Jag envisades med att göra allt själv. Men då fick jag lämna över bokföringen till min pappa och delegera mer i bandet.

Sedan dess har bandet fortsatt att gå från klarhet till klarhet och i sommar är

det sex år sedan hon drog igång sitt band.

– För mig är det inget problem att vara ensam tjej i bandet. Det tog ett tag att lära känna varandra, men så är det ju med alla jobb. Även om man som dansband lever och arbetar extra tätt ihop så tycker jag det fungerar bra.

– Just för att det är en så mansdominerad bransch, så är det nog många tjejer som tror att de inte ska klara det. Men så är det inte.

Hennes yrkesval har dessutom lett till att hon träffat sin stora kärlek och nuvarande man, Anders Tegnér som spelar gitarr i Larz-Kristerz. De träffades

Kapellmästare Carolina med sina medmusikanter i Callinaz, från vänster Magnus, Mikael, Andreas och Tom.

FOTO: PRESSBILD/AMANDA SIGFRIDSSON

under branschens egen gala när musikpriset Guldklaven delades ut i Malung för tre år sedan och gifte sig i somras. Så kan det också gå när man hamnar i dansbandsbranschen.

+ Jobbet är väldigt varierande. Även om man gör samma saker, packar upp och ner och spelar samma låtar så är ändå ingen spelning den andra lik. Det är olika platser och olika människor som man möter.

– Det är svårt att få rutin i vardagen. Det är sena nätter och man äter på dåliga tider.